

DR. ROMANA JORDAN CIZELJ, SLOVENSKA
POSLANKA V EVROPSKEM PARLAMENTU

Evropska unija in slovenske volitve 2011

Evropska unija (EU) je unikatna skupnost, ki se nenehno razvija in zato stalno doživlja vzpone in padce. Tako kot tudi še marsikatero območje na svetu se že dlje časa sooča z veliko gospodarsko in finančno krizo, tudi krizo stabilnosti evro-območja. Položaj je zelo resen, saj smo soočeni z dejanskim poslabšanjem kakovosti življenja in z eksistenčnimi problemi. Na preizkušnji je celotna Unija, spretnost in verodostojnost politike, fleksibilnost gospodarstva pa tudi strpnost in prilagodljivost ljudi.

Konec oktobra 2011 je na področju evropskega političnega dogajanja nedvomno zaznamovalo srečanje voditeljev držav evrskega območja v Bruslju. Rezultati vrha so po mnenju glavnih akterjev vzpodbudni, kajti v razbremenjevanje Grčije se bo v prihodnje bolj kot kdaj koli doslej vključil tudi zasebni sektor, ki je privolil v 50-odstotni odpis dolga, kar znaša 100 milijard evrov, članice evrske skupine pa bodo te ukrepe podprle s 30 milijardami evrov. Grčija naj bi pomagala znižati svojo zadolženost s strogimi varčevalnimi ukrepi.

S sklepi vrha se je potrdilo načelo solidarnosti v EU, seveda pa države

z največjimi problemi v prihodnje ne bodo mogle več računati samo s solidarnostjo, ki jim ustreza, ampak tudi s pripravljenostjo na finančno disciplino in spremembe, ki jim manj ustrezajo.

A si nismo niti dodobra oddahnili, ko nas je vest iz Grčije znova pretresla. Grška vlada se je odločila, da zaveže, ki jih je ministrski predsednik George Papandreou sprejel na pogajanjih z Unijo, pravzaprav niso zavezujoče. Da naj o njih odločijo ljudje na referendumu. In potres se je iz evropskega finančnega epicentra hitro razširil. Najprej s padcem vrednosti evra, nato tudi s padci vrednostnih papirjev, ki so segli celo v Azijo. Ali se lahko Grčija na tak način tako rekoč igra s stabilnostjo valute, ki je skupna valuta večine Evropejk in Evropejcev? Ali si lahko države članice privoščijo partnerico, ki zajema iz skupne vreče, ob tem pa ni pripravljena toliko zatesniti prijema, da ji evri ne bi nekontrolirano polzeli iz rok?

Seveda Grkom nihče ne očita težnje po suverenosti, a le dotlej, dokler zanje ne plačujejo in soodgovarjajo Evropejci iz ostalih držav članic. V

tem trenutku pa gre za verodostojnost, resnost in odgovornost euroobmočja in EU kot celote.

Prepotrebne spremembe ravnanja in ukrepanja bodo slej ko prej morale zajeti tudi politiko. Kriza je preveč resna in vpliva na široke množice ljudi, ki jo vsakodnevno občutijo, da bi se lahko nadaljevalo obdobje politike in politikov, ki želijo biti všečni, rezultatov realnega ohranjanja in izboljšanja življenj množic pa ne dosegajo. Cilji prihodnjih politik morajo biti ambiciozni, a hkrati tudi uresničljivi, in po sprejetju jih bo potrebno tudi udejanjiti. Takšni politiki se ne bodo pojavili kar sami po sebi, izbrati jih moramo na volitvah. Ne po videzu, po vsebini! Izbrati takšne, ki bodo načrtovali in uresničili tisto, kar je potrebno za dolgoročno stabilnost in kakovost življenja. V Grčiji, Španiji, Italiji ... in seveda tudi Sloveniji. Četrtega decembra imamo priložnost, da se ciljem približamo.